

Ах ти, колесо моє голубе,
Підганяєм — ти мене, а я — тебе.
Тихим ранком в добрім щебеті пташок,
Повз лісок з блакитно-білих пелюшок.
Ти котися по траві та по росі,
Повз шкільне подвір'я повне голосів.
Ах ти, колесо моє голубе,
Підганяєм — ти мене, а я — тебе.
Ти повз хату світлим днем собі котись, —
Відкривала мені мама тут світи.
Кузня батькова — котися, день не згас,
Тут скував мені він долю про запас.
Ах ти, колесо моє голубе,
Підганяєм — ти мене, а я — тебе.
Покотися між полів, вечірніх трав,
Тут мій дід мене характеру навчав.
Ти котися, вечір зорі висіва, —
Тут бабусина співанка ожива.
Ах ти, колесо моє голубе,
Підганяєм — ти мене, а я — тебе.
Ах ти, колесо моє, подожди! —
Покотилось — і не відає куди...

1986

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.